

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.305/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 22 april 2002 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 augustus 1989 tot vaststelling van aanvullende nationale maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden en voor controle op de visserijactiviteiten", heeft op 25 april 2002 het volgende advies gegeven :

1. Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt :

"Het bestaande koninklijk besluit is slechts van kracht tot en met 31 mei 2002. Het onderhavige ontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreft de verlenging met 1 jaar van de regeling. Teneinde geen juridisch vacuüm te creëren, moet dit ontwerpbesluit ten laatste op 31 mei 2002 gepubliceerd zijn. Indien er tegen deze datum geen maatregel gepubliceerd is, valt het bestaande verbod weg en dreigt men te vervallen in een situatie waarbij men het omgekeerde bereikt van wat men juist beoogde (het verhogen van de visserijdruk in de 3-mijlszone)".

*

* *

2. Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering beoogt de verlenging, met één jaar, van het verbod voor de vissersvaartuigen met een brutotonnenmaat van meer dan 70BT om binnen de zone van drie zeemijl op tong te vissen.

Daartoe wordt voor de vijfde maal een artikel 6bis ingevoegd in het koninklijk besluit van 14 augustus 1989 tot vaststelling van aanvullende nationale

.../...

maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden en voor controle op de visserijactiviteiten¹.

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

4. De ontworpen maatregel behoort tot de bevoegdheid van de gewesten inzake de zeevisserij, bedoeld in artikel 6, § 1, V, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals vervangen bij artikel 2 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen.

RECHTSGROND

5.1. De zeevisserij is een aangelegenheid die tot het beleid van de Europese Gemeenschap behoort.

In dit verband dient rekening te worden gehouden met de regeling vervat in verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur. Die verordening bepaalt o.m. onder welke voorwaarden vissersvaartuigen onder de vlag van een lidstaat van de Europese Gemeenschap toegang hebben tot de viswateren van andere lidstaten.

Wat de kustvisserij betreft, bepaalt artikel 6, lid 1, van de verordening dat de lidstaten van 1 januari 1993 tot 31 december 2002 de regelingen mogen handhaven, omschreven in artikel 100 van de Toetredingsakte van 1972. De laatstgenoemde verdragsbepaling voorzag in een tijdelijke machtiging voor de lidstaten om de visserij in een zone van zes zeemijl "te beperken tot de schepen waarvan de visserijactiviteit van oudsher in dat gedeelte der zee en vanuit de havens in het geografische kustgebied wordt

¹Voor de periodes van 6 juni 1998 tot 31 maart 1999, van 1 april 1999 tot 31 mei 2000, van 1 juni 2000 tot 31 mei 2001 en van 1 juni 2001 tot 31 mei 2002, werd een gelijkaardige maatregel ingevoerd bij respectievelijk de koninklijke besluiten van 26 mei 1998, 18 maart 1999, 18 mei 2000 en 31 mei 2001.

uitgeoefend". Artikel 6, lid 1, van de verordening breidt die machtiging uit tot een zone van twaalf zeemijl.

Artikel 6, lid 2, van de verordening beperkt de aldus aan de lidstaten verleende bevoegdheid. Voor een aantal met name genoemde kustgebieden, opgesomd in bijlage I bij de verordening, wordt voorzien in specifieke rechten voor bepaalde, eveneens met name genoemde lidstaten, om er bepaalde visserijactiviteiten uit te oefenen. Wat de Belgische kustwateren betreft, worden aldus rechten verleend aan Nederland en Frankrijk, uit te oefenen in de zone van 3 tot 12 mijl. Het ontwerp houdt geen strijdigheid in met die bepalingen, nu het zich beperkt tot een regeling voor de zone tot 3 mijl.

Ten slotte bepaalt artikel 6, lid 2, van de verordening dat de daarin bepaalde regeling geldt, "onverminderd de activiteiten in het kader van de nabuurschapsregelingen tussen de lidstaten". Binnen de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies is toegemeten, heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of de ontworpen regeling vanuit dit oogpunt op bezwaren stuit ².

5.2. Uit het voorgaande volgt dat België tot 31 december 2002 gemachtigd is tot het nemen van bepaalde beperkende maatregelen binnen de zone van drie zeemijl.

Voorlopig biedt het Europees gemeenschapsrecht geen mogelijkheid om dergelijke maatregelen nog na die datum te handhaven. Bij gebreke van een nieuwe regeling zullen de lidstaten zich vanaf 1 januari 2003 ten volle moeten conformeren aan artikel 10 van de verordening, ook wat de kustwateren betreft. Naar luid van die bepaling kunnen de staten in de wateren die onder hun soevereiniteit of hun jurisdictie vallen nog slechts maatregelen nemen die "betrekking hebben op strikt lokale visbestanden die slechts voor de vissers van de betrokken lidstaat van belang zijn", en die "uitsluitend van toepassing zijn op de vissers van de betrokken lidstaat". Die maatregelen moeten op voorhand ter kennis worden gebracht van de Europese Commissie.

6. In de interne rechtsorde vindt de ontworpen maatregel rechtsgrond in artikel 2 van de wet van 19 augustus 1891 betreffende de zeevisserij in de territoriale zee.

²Het is inzonderheid aan de afspraken die, binnen Beneluxverband, met Nederland zijn gemaakt, dat de ontworpen regeling getoetst zou moeten worden. Zie hierover, i.v.m. de parlementaire voorbereiding van de wet van 22 april 1999 betreffende de exclusieve economische zone van België in de Noordzee, Parl. St., Kamer, 1998-99, nr. 1902-1, pp. 11-12.

Dat artikel machtigt de Koning om regelingen vast te stellen voor vissersschepen, die in de territoriale wateren komen varen of ankeren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

7. Het tweede tot het vijfde lid, waarin verwezen wordt naar een aantal EG-verordeningen, dienen uit de aanhef van het ontwerp te worden weggelaten. Die verordeningen bieden immers geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit. De verwijzing naar die verordeningen is ook niet nodig voor een goed begrip van de ontworpen tekst.

Dezelfde opmerking geldt voor het zesde lid van de aanhef, waarin verwezen wordt naar de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en voor het achtste tot het elfde lid, waarin naar een aantal wetten wordt verwezen.

8. Het zevende lid van de aanhef redigere men als volgt :

"Gelet op de wet van 19 augustus 1891 betreffende de zeevisserij in de territoriale zee, inzonderheid op artikel 2;"

9. Het dertiende lid dient weggelaten te worden.

10. Het veertiende tot het achttiende lid van de aanhef dienen vervangen te worden door twee leden, luidend als volgt :

"Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat ... (letterlijke overname van de bijzondere motivering zoals ze voorkomt in de adviesaanvraag);

Gelet op advies 33.305/3 van de Raad van State, gegeven op 25 april 2002, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;"

Artikelen 1 en 2

11. De werkwijze waarbij telkens eenzelfde artikel 6bis voor de duur van één jaar wordt ingevoegd in het voornoemde koninklijk besluit van 14 augustus 1989, is vanuit wetgevingstechnisch oogpunt af te raden.

Het verdient veeleer aanbeveling in artikel 6bis van het te wijzigen besluit een lid toe te voegen waarin bepaald wordt voor welke periode het visverbod geldt.

12. Artikel 2 van het ontwerp beoogt de ontworpen verbodsmaatregel in te stellen voor de duur van één jaar, met name van 1 juni 2002 tot 31 mei 2003. Een dergelijke bepaling is strijdig met artikel 6, lid 1, van voornoemde verordening nr. 3760/92 (zie opmerking 5.2 hiervóór). De ontworpen maatregel zal maar kunnen gelden tot 31 december 2002.

13. Rekening houdend met de vorige opmerkingen, kunnen de artikelen 1 en 2 van het ontwerp vervangen worden als volgt :

"Artikel 1. In het koninklijk besluit van 14 augustus 1989 tot vaststelling van aanvullende nationale maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden en voor controle op de visserijactiviteiten, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van ... (aan te vullen), wordt een artikel 6bis ingevoegd, luidend als volgt :

«Art. 6bis. De visserij op tong ...

Deze zone ...

Het in het eerste lid bedoelde verbod houdt op van kracht te zijn op 31 december 2000.».

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op 1 juni 2002.".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. K. BAMS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER